

[Skjerbæk.]

maattet suppleres siden med en hel Række af Tillægslove, der har forøget de offentlige Byrder paa mange Punkter. Vi har faaet Ændringer i Sygeforsikringen, i Alders- og Invalidforsikringen, i Arbejdsløshedsforsikringsloven og ogsaa med Hensyn til den egentlige Forsørgelse, Aldersgrænserne er ændret, Trangsgænserne er forandret, og adskillige Takster er forhøjet, og paa den Maade er man nu langt ude over de Rammer, der blev fastsat i 1933. For nylig er der vedtaget en særlig Lovgivning om Ydelse af Brændselshjælp, og nu staar vi altsaa her over for et Forslag, som tilsigter at skaffe en vis Del af Befolkningen billige Levnedsmidler.

Jeg skal tillade mig paa Det konservative Folkepartis Vegne at henstille, om det ikke maatte være rimeligt at begrænse Lovens Gyldighedstid til eet Aar i Stedet for to, fordi Foranstaltningen er af ekstraordinær Karakter, og fordi der i Løbet af et Aar kan indtræde saadanne Ændringer i vor hele økonomiske Situation, at det vil være rimeligt, at Rigsdagen har Muligheden for at tage Spørgsmaalet op igen til ny Behandling ved Slutningen af 1938.

Endelig har jeg med Hensyn til Mælkeordningen et Par særlige Bemærkninger at gøre. Jeg skal først henlede Opmærksomheden paa, at medens § 1 og § 2 siger, at Formaalet er, at der stilles Midler til Raadighed til Fordeling af henholdsvis Oksekød og Flæsk og Svinekød til trængende Personer, saa siger § 3, i Overensstemmelse med den hidtil gældende Lovgivning, at Formaalet er at fremme Hjemmeforbruget af Mælk, og til Gennemførelse deraf bemyndiges Socialministeren saa til at anvende et Beløb til trængende Personers Indkøb af Sødsmælk i den Tid, Loven gælder. Det er yderligere i Lovforslaget fastsat — og det er naturligvis en Bestemmelse, som vi ganske kan tiltræde —, at det paahviler Kommunen ved Fastsættelsen af Hjælpen til trængende Familieforsørgere at tage særligt Hensyn til, hvor mange Børn vedkommende forsørger i Hjemmet.

Jeg vil gerne henstille — det behøver vist ikke at finde Udtryk i nogen egentlig Ændring af Lovforslagets Tekst —, at man ved Anvendelse af denne Lov, naar den bliver gennemført — og det bliver den jo —, ogsaa vil tage Hensyn til Tilfælde, hvor en Kvinde venter et Barn, idet der i saa Fald er Grund til maaske at yde større Hjælp der end i andre Tilfælde, hvor det ikke fore-

Endvidere vil jeg gerne rejse det Spørgsmaal, om man ikke, uanset at Loven kun taler om trængende Personer, kunde yde en Hjælp, paa lignende Maade som til børnerige Familier, til Børnehjem. Man kan vist uden at sige noget galt hævde, at de Børn, der er anbragt paa Børnehjem, er trængende. Man kan yderligere sige, at for deres Vedkommende har Børnehjemmet overtaget Forsørgelsen; de faar maaske nok Plejepenge fra det offentlige for en Del af Børnene og Plejepenge fra private for andre Børn, men deres Forhold er ikke saa gode, at ikke de høje Mælkepriser spiller en meget betydelig Rolle for Børnehjemmene. Jeg tillader mig derfor at henstille, om man ikke for disse Børns Vedkommende — hvis man synes, det er rigtigt at begrænse Alderen opad, kan man jo gøre det — kunde stille Mælkekort til Raadighed paa samme Maade som for Familier med Børn.

Jeg vil tillige gerne rejse det Spørgsmaal, om ikke det var rigtigt, at der blev en Adgang for Kommunerne til at yde Mælkekort ogsaa til Vuggestuer og til Børnehaver, der optager Børn i Alderen indtil 7 Aar. Ganske vist kan man om disse Institutioner sige, at de ikke træder i Stedet for Forsørgeren, idet Barnet har sit Ophold hjemme uden for de Timer, det er i Vuggestuen eller Børnehaven. Men paa den anden Side er det meget almindeligt, at disse Institutioner giver Børnene Mælk, enten helt gratis eller for en meget nedsat Betaling, og jeg kan ikke se, at der er Tale om, at en Familie skulde kunne blive lettet saa meget ved de Mælkekort, der stilles til Raadighed, at det vil være urimeligt, at ogsaa Børnehaver og Vuggestuer kunde faa en begrænset Hjælp til Tilvejebringelse af billigere Mælk.

Jeg er ikke klar over, om Lovforslaget skal henvises til et Udvalg, men hvis dette bliver Tilfældet, kan der blive Lejlighed til at forhandle om disse Enkeltheder i Udvalget. Ellers tillader jeg mig altsaa herved at fremsætte dem som Henstillinger.

Nøhr: Det foreliggende Lovforslag gaar i det store og hele ud paa Opretholdelse af de gældende Foranstaltninger. Baade Fordelingsmaaden over for Kommunerne og det samlede Beløbs Størrelse svarer til det hidtidige. De eneste Ændringer er, at alle Midler til Kødfordelingen ligesom for Flæske- og Mælkefordelingens Vedkommende fremtidig skal tages af Statskassen, og at Kommunerne, som hidtil har faaet de $\frac{9}{10}$ af Pengene til Levnedsmiddelfordelingen.